

روزنه آبی

درباره داوری

به سمت اصلاح، بهبودوتعالی

مجید گیاهی مدیر فرهنگی

● شامگاه دوشنبه، نهم بهمن ۹۶، سی‌وششمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر با معرفی برگزیدگان و برپایی جشن اختتامیه به پایان رسید. حرف و نظر درباره جشنواره زیاد است و امیدوارم از امروز شاهد انعکاس نظرات کارشناسانه با هدف آسیب‌شناسی و به‌منظور اصلاح و بهبود برگزاری جشنواره باشیم؛ چه از طرف دبیر و مدیران بخش‌ها و دیگر برگزارکنندگان، چه یکپاک داروان که از نزدیک به امور هر بخش اشراف یافته‌اند و چه شرکت‌کنندگان و ناظران.

این موضوع از آن جهت دارای اهمیت است که بودجه برگزاری جشنواره در ۱۰ تا ۱۲ روز برگزاری آن، با بودجه حمایت از تولید تئاتر در طول سال برابری می‌کند و باید حتماً اثرات و هاواردهای جشنواره با دقت و وسواس بررسی شود تا متناسب با امکان و فرصتی که فراهم می‌آورد، ابعاد آن را تنظیم کرده، به آن بودجه و اعتبار اختصاص داد.

در اینجا فارغ از این مقدمه مایلیم نکاتی هرچند بدیهی را در باب موضوع داوری یادآوری کنم: جز جایزه اسکار که البته با الهام از آن، رویدادهای دیگری در جهان برگزار می‌شود و تعداد داروان آن قابل‌توجه است و این موضوع محاسن و معایبی و منسجش افراد و گروه‌ها در آن نسبتاً حقیقی و تقریباً غیرقابل شبهه و تردید است، احتمالاً در تمامی دیگر امور، تعیین اعتبار و رتبه و داوری، وابسته به نظر و سلیقه افراد و نه الزاماً حقیقی است.

شرکت‌کنندگان در هر رویداد تحقیقا یا با اندکی اغماض تلویحا اعتبار داروان تعیین‌شده در هر سیستم را می‌پذیرند، در غیر این صورت می‌توانند از شرکت در کل رویداد یا بخش داوری انصراف بدهند. داروان تنها با اتکا به دانش، تجارب و سلاقی خود، اعلام رای می‌کنند و چاره‌ای هم جز این ندارند. عموماً هیچ داوری ارزش‌گذاری مطلق نمی‌کند و اظهار می‌دارد «به نظر من» (و گاهی به‌پیوست استدلالاتی، مقایسه و رده‌بندی‌ای انجام شده است و این الزاما به‌معنای اعتبار غائی و بی‌خدشه این‌ قضاوت و داوری نیست. حتی نظرات یک گروه کوچک از داروان هم عموماً یکسان نیست و برابندی از نظراتشان بر مبنای پذیرش قطعی دیگران که توافق اکثریت است اعلام می‌شود. چه بسیار آثاری که در طول یک سال و هم‌زمان در جشنواره‌های مختلف شرکت کرده‌اند، اما از سوی داروان متفاوت با نتایج رده‌بندی کاملاً متفاوت و حتی متضادی روبه‌رو شده‌اند و چه بسیار آثار درخشان و ماندگاری که بی‌دریافت هیچ جایزه و مقامی در طول دهه‌ها، جایزه و اعتبار خود را از تاریخ گرفته‌اند و عمر و تأثیری به‌مراتب بیش از آثار صاحب‌مقام‌یافته‌اند.

ضمن تبریک فراوان و صمیمانه به برگزیدگان این جشنواره و تمامی دیگر برگزیدگانی که موفق شده‌اند نظر مثبت گروه داروان را به اثرشان جلب کنند، بی‌شک همگی می‌دانند برگزیده‌شدن در هر جشنواره و مسابقه‌ای هرچند لذت‌بخش و انگیزه‌افزاین است، اما نباید چندان مهم و جدی هم فرض شود یا در معدود مواردی منجر به تفاخر و تحقیر شود، به‌خصوص آنکه لذت هر پیروزی این‌جینی کوتاه است، اما مسئولیت، فشار و توقع مضاعفی که برافراد تحمیل می‌کند، طولانی و درازمدت است. همچنین عدم توفیق در هر رویدادی ابتدا و قطعاً به‌معنای ارزش‌گذاری حقیقی و غیرقابل‌تردید نیست، و تنها وجه صاحب‌امتیاز آن باید تهییج و تلاش مضاعف برای کار و فعالیت و ارتقا باشد. هرچند عدم فشار و اعمال‌نظر خراجی در آرای اعلامی را به‌طورکلی و مطلقاً نمی‌توان مورد مردود دانست و در جوامع کمتر دموکراتیک مسابق به سابقه است، اما عموماً موردی بسیار نادر و به‌خصوص در سال‌های اخیر بسیار بعید است و تردید در اعتبار آرا و قائل‌بودن به توطئه‌های پشت‌پرده و باندهبازی و اعمال‌نظر اشخاصی به‌غیر از داروان، قطعاً توهینی ناروا و بی‌دلیل به شخصیت و استقلال داروان ارزایی می‌شود. حالا شاید خیلی عجیب و توجه به آن دیگر نامکن به نظر برسد، اما به‌منظرم اصولاً موضوع رقابت و مسابقات (غیروزشی) متأثر از نگاه و دیدگاه غربی و به‌دور از باور و آئین‌های ایرانی است و هرچند در یونان باستان مسابقات نمایش‌نامه‌نویسی برگزار می‌شد، اما این تمایل را ادامه نبرده‌ای گلدیلاتوری را روم می‌دانم؛ جایی که در پس و پای شکوه هر پیروزی، خون و شکنجه و عذاب قربانیانی بی‌شمار وجود داشته و دارد. امیدوارم داوری و برگزاری این رویدادها تنها یک نتیجه دیر داشته باشد و آن هم تلاش و کار مضاعف برگزیدگان و برگزیده‌نشدهگان است که فلسفه وجود و حیات و هنر، حرکت به سمت اصلاح، بهبود و تعالی است.

شاید تاکید بر ایجاد رقابت، با کالایی‌کردن و سودآوری و بازاری‌گرمی و کسب درآمد از اصل و حواشی همه‌جیز ارتباط نزدیک‌تری داشته باشد تا با اساس و بنیان رویدادی اصیل و ناب فرهنگی و بتوان به اشکال برگزاری دیگری هم فکر کرد.

فرانک آرتا: کمتر از سه روز به برپایی «سی‌وششمین جشنواره فیلم فجر» باقی مانده که دبیر جشنواره همچنان درباره نحوه تغییرات در برگزاری جشنواره در دومین نشست خبری خود توضیحات مسسوطی ارائه کرد. روز گذشته ابراهیم داروغه‌زاده عنوان کرد: «جشنواره فیلم فجر دو بخش محوری دارد: بخش مسابقه اصلی و بخش جشن سینمای ایران. سعی شده هر دو بخش به خوبی برگزار شوند. امسال در بخش رقابتی سعی کردیم تغییراتمان حداقلی باشد و ساختار اصلی مقررات سال گذشته را حفظ کنیم و تنها تغییر کوچکی ایجاد کردیم و یکی از آنها کم‌کردن تعداد آثار بود».

داروغه‌زاده اضافه کرد: «در تغییر دیگر امسال در بخش فیلم کوتاه داستانی بود که با مشورت متولیان، فیلم کوتاه سیمرغ به جشنواره اضافه شد و هیئت داروان یک فیلم کوتاه را به‌عنوان بهترین فیلم کوتاه انتخاب می‌کنند. در بخش مستند سینمایی هم باید یک تفاوتی با جشنواره سینما– حقیقت قائل می‌شدیم. از همین‌رو با مشورت دوستان به این جمع‌بندی رسیدیم که دو فیلم سینمایی مستند در بخش مسابقه باشد و مورد داوری قرار بگیرد».

این مدیر سینمایی نیز افزود: «امسال برای اولین‌بار یک انیمیشن در همه بخش‌های مسابقه داریم؛ حتی سیمرغ فیلم اول و سیمرغ هنروتجربه خواهیم داشت». درحالی‌که پیش از این داروغه‌زاده در گفت‌وگو با «شرق» در پاسخ به سؤال «علت حذف بخش‌های «فیلم‌اولی‌ها» و «هنروتجربه» چیست»، گفته بود: «معیار ما برای ورود به جشنواره فیلم فجر، پروانه نمایش سینمایی است، چون جشنواره فیلم فجر جدا از سینمای ایران نیست. برای نمایش در سالن سینماهای ایران به شکل عمومی فیلم‌هایی را نمایش می‌دهیم که پروانه نمایش سینمایی داشته باشند. البته فیلم‌هایی که پروانه ساخت سینمایی ندارند هم می‌توانند شانس خودشان را در سینمای «هنروتجربه» امتحان کنند. در حقیقت یک امتیاز ایجاد کرده‌اند برای کسانی که می‌خواهند با پروانه ویدئویی فیلم بسازند، ولی فیلم

آنها واجد شاخصه‌های «هنروتجربه» است. وقتی کسی می‌خواهد به سینمای حرفه‌ای وارد شود، باید موازین آن را رعایت کند». او در این نشست درباره بازگشت سیمرغ «فیلم‌اولی‌ها» سخن گفت و درباره‌ر سؤال خبرنگاری توضیح داد: «این سؤال را باید زمانی که آئین‌نامه اعلام شد می‌پرسیدید. ما همان‌موقع که آئین‌نامه اعلام شد، گفتیم به دلیل اهمیتی که سازمان سینمایی برای فیلم‌سازان جوان قائل است، این سیمرغ اهدا می‌شود. فیلم‌های اول امسال حذف نشدند و سال گذشته هم برای فیلم اول بخش اختصاصی داشتیم. امسال تعداد فیلم‌های بخش مسابقه کاهش پیدا کرد که در نتیجه تعداد فیلم‌های اول هم کاهش پیدا کرد. ضمناً سیمرغ هنروتجربه از سوی هیئت داروان اهدا می‌شود».

وی ادامه داد: «هیئت انتخاب فیلم‌ها را بازبینی کردند و امسال سه فیلم اول و چهار فیلم دوم داریم. از بین فیلم‌های اولی که به بخش مسابقه اصلی راه پیدا کردند، یک سیمرغ برای فیلم اول به طور اختصاصی در نظر گرفتیم؛ از بین فیلم‌های اولی که به بخش مسابقه راه یافتند، ما فرصتی ایجاد کردیم تا اگر در بخش‌های کارگردانی و بازیگری و ... سیمرغ دریافت نکردند، این

دومین نشست رسانه‌ای سی‌وششمین جشنواره فیلم فجر برگزار شد

اعمال تغییرات تادقیقه ۹۰!

علی‌نصرتیم

سیمرغ را بگیرند. طبیعتاً از بین فیلم‌ها، فیلمی که کیفیت زیاد دارد سیمرغ می‌برد. ما باید قبول کنیم تعداد فیلم‌های بخش رقابتی جشنواره باید منطقی باشد. باید سعی کنیم تعداد آثار بخش رقابتی کمتر باشد و یک تمایز بین فیلم‌های بخش مسابقه و خارج از آن وجود داشته باشد». دبیر جشنواره نیز اعلام کرد: «فیلم‌های حاشیه‌دار را حذف نکرده‌ایم، بلکه خواسته‌ایم فیلم‌های متفاوت در جشنواره حضور داشته باشند. در این مدت برخی از رسانه‌ها اعتراض کردند که با نفع ما بود، اما در برخی از انتقادها بی‌دقتی شده بود. تمام ۶۷ اثر ارائه‌شده به دبیرخانه بازبینی شدند و هیچ فیلمی به دلیل حاشیه‌دار بودن کنار گذاشته نشد».

او درباره سرنوشت «آشغال‌های دوست‌داشتنی»، ساخته محسن امیریوسفی نیز گفت: «این فیلم در سال جاری مجوز نمایش گرفت، ولی خودش‌ان از فجر انصراف دادند. همین امسال هم خیلی‌ها سرودست می‌شکستند که در جشنواره حضور داشته باشند و وقت می‌گرفتند که خودشان را به جشنواره برسانند. کمتر از سه، چهار فیلم نخواستند در جشنواره باشند. درباره فیلم مانی حقیقی هم باید بگویم که فیلم ایشان با مجوز

شب پایانی تئاتر فجر

نام‌آوران و بی‌نامان خوشنام

معصومه کریمی

امیر میری کارگردان برگزیده با نمایش «شلتل»

رضا آشفته: در حالی سی‌وششمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر به پایان رسید که در میان برندگان این دوره هنرمندانی مانند مسعود دلخوا، علیرضا نادری، اشکان خیل‌نژاد، مرتضی اسماعیل‌کاشی، حسن محب‌اهری و مهدی ضیا،چمنی حضور داشتند. در کنار اینان عده‌ای هم بودند که توانستند به نام‌آوران پیوندند و در آینده برای تئاتر ایران شورورحالی بیافرینند. آرش عباسی، فرزین محدثی، انکیدو دارش، باران احصایی، معصومه رحمانی، هوتن شکبیا، ساناز بیان، امیر منیری، پیام لاریان، مهران امام‌بخش، احسان کریمی، مهسا غفوریان، ستاره بیستانی و سعید حسنلو سال‌های پیش نیز از فجر جایزه گرفته بودند و این جوایزشان مقدمه‌ای می‌شود برای بهتر کارکردن‌هایشان، اما در این میان نام‌های معصومه کریمی، محمد نبازی، علی ملاچی‌محمد، آرام ساعدپناه، رضا ثلاثی، پژمان شاهرودی، بهنام خانیکی، کیوان سررشته، لایلا حکمت‌نیا، حمیدرضا محدثی، شهاب افتخاری، میلاد قبری و سعید بادینی در تئاتر ایران به‌عنوان هنرمند مستعد ثبت شده که می‌توانند کمالات خارق‌العاده هنری‌شان زمینه‌ساز اتفاقات بهتری در تئاتر ایران باشند.

بخش بین‌الملل

در این‌ دوره در بخش بین‌الملل آثار ایرانی نسبت به آثاری خارجی برتری نشان دادند. اما آثار خارجی در بخش خارج از صحنه بسیار بهتر بودند و می‌توانستند نمونه‌هایی قابل پیشنهادی را برای تئاتر ایران در سال‌های آینده ارائه کنند. همچنین حضور شهرستانی‌ها و قابلیت‌هایشان در رقابت و کسب جایزه نسبت به هنرمندان تهرانی خیلی بهتر از سال‌های قبل بود و این خود خبر از بهبودی وضعیت تولید تئاتر در استان‌های

تغییرات در سازمان سینمایی

گروه هنر: شنیده‌ها حاکی از آن است که تغییراتی در مدیریت سازمان سینمایی در حال رخ‌دادن است. روز گذشته سعید رجبی‌فورتن به‌عنوان مدیریت دفتر رئیس سازمان سینمایی از سوی محمدمهدی حیدریان حکم گرفت.

جلیل اکبری‌صحت، مدیرکل روابطعمومی سازمان سینمایی به کار خود.

به‌جای او مسعود نجفی، مدیر فعلی روابطعمومی جشنواره فیلم فجر، مشغول کار در سازمان سینمایی خواهد شد.

سازمان سینمایی ساخته شد و مجوز نمایش هم دارد. ایشان می‌خواست فیلمش در جشنواره برلین حضور پیدا کند و به دلیل قوانین جشنواره برلین، در جشنواره فیلم فجر حضور پیدا نکرد».

داروغه‌زاده درباره بستن قرارداد با صندوق مالی، اعتباری هنر برای تأمین بخشی از هزینه‌های جشنواره گفت: «از اول گویا قرار شده بود صندوق اعتباری هنر حامی جشنواره باشد و اسپانسر برای آن پیدا کند که امسال نتوانسته حامی جشنواره را پیدا کند و ما هم نتوانستیم این کار را بکنیم؛ پس بودجه جشنواره از سوی سازمان سینمایی تأمین می‌شود. تنها کاری که از دست ما برمی‌آید این است که هزینه‌های جشنواره را کم کنیم». دبیر جشنواره ملی فیلم فجر درخصوص اعتراض برخی از اهالی رسانه به سینمای متعلق به رسانه‌ها «سینما ملت» بیان کرد: «و ما ه است اعلام کردیم پردیس ملت برای اهالی رسانه است. ما چند گزینه برای انتخاب داشتیم که شامل ملت و چهارسو بود که در نهایت پردیس ملت به دلیل ظرفیت بیشتر انتخاب شد».

دبیر سی‌وششمین جشنواره ملی فیلم فجر درباره نقش علیرضا رضاداد در تصمیم‌سازی‌ها در جشنواره عنوان کرد: «رضاداد عضو شورای سیاست‌گذاری جشنواره است. دبیر جشنواره همه تصمیم‌ها را نمی‌گیرد و سازمان سینمایی، جشنواره را برگزار می‌کند و باید تصمیمات به شکلی باشد که رضایت مردم و سینماگران را جلب کند و هرکسی در این مسیر کمک کند باید از او ممنون بود».

داروغه‌زاده درباره برگزاری مراسم افتتاحیه گفت: «واقعیت این است که اشتباه کردم و گفتیم افتتاحیه نداریم و از این‌سبابت عذرخواهی می‌کنم. همه جشنواره‌های دنیا مراسم افتتاحیه ندارند و معمولاً با یک فیلم میهمان، جشنواره را آغاز می‌کنند و با توجه به هزینه‌ها گفتیم مراسم افتتاحیه نداریم. آن روز که گفتیم افتتاحیه داریم، ضمن به‌دقتی تمام توجه نکرده بودیم. ضمناً اینکه قول می‌دهیم بعد از پایان جشنواره، گزارشی از مسائل مالی جشنواره بدهیم».

شب پایانی تئاتر فجر

مسعود دلخوا در امتوازیر برگزیده با نمایش «مقیستو»

نمایش‌نامه‌نویسی را از آن خود کرد. در بخش مسابقه تئاتر ایران (ب) نیز نمایش‌نامه «یائینستولوزی» با کسب جایزه ویژه هیئت داروان، جایزه موسیقی، جایزه طراحی صحنه و دو تقدیر در بخش‌های بازیگری زن و کارگردانی بیشترین جوایز جشنواره را از آن خود کرد. درحالی‌که سعید بادینی، بازیگر نمایش «ایفون» از زاهدان نیز در بخش بازیگری می‌فهمم که درست است. واقعیت آن است که در امر فرهنگ نباید به نتیجه فکر کرد و من آن زمان به نتیجه فکر می‌کردم. پیامبری که در بیابان کشتی می‌سازد، غلغلایتی داشته. بزرگ‌ترین خطای ما اندیشیدن به نتیجه است و نتیجه از آن ما نیست. من این را امسال آموختم. او گفت: جایزه را از دست کسانی می‌گیرید که جایزه نگرفتند و این جایزه همه ماست، نکته دو انتقاداتی است که گفته شد و در جاهایی تندی و درشتی شد و در واری آن من حقانیتی دیدم که به من آرامش داد. آنان خیرخواهان ما بودند و ما باید با آنان گفت‌وگو کنیم. مهندس یوز با قدردانی از تمام کسانی که در برگزاری جشنواره او را همراهی کردند سخنان خود را به پایان رساند.

حضور بهتر شهرستان‌ها

سی‌وششمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر در حالی به پایان رسید که هنرمندان ۹ استان کشور در جمع برگزیدگان بخش‌های بین‌الملل، مسابقه تئاتر ایران (ب) و تئاتر خیابانی، داوری بنیاد شهید و بنیاد حفظ آثار، جوایز جشنواره را به خانه بردند. در جمع برگزیدگان این دوره جشنواره، تئاتر مشهد با چهار جایزه و دو تقدیر در فجر سی‌وششم یکی از موفق‌ترین شهرهای کشور بود. در بخش مسابقه بین‌الملل مهدی ضیا،چمنی برای نگارش نمایش‌نامه حذفیات جایزه بخش

تغییرات در سازمان سینمایی

در معاونت فرهنگی– اجتماعی شهرداری تهران مشغول به کار شود.

به‌جای او مسعود نجفی، مدیر فعلی روابطعمومی جشنواره فیلم فجر، مشغول کار در سازمان سینمایی خواهد شد.

نگاه روز

آیا جسارت خانه‌تکانی را داریم؟

مصطفی احمدی فعال منفی و کارگردان

● اتفاقات رخ‌داده در مجمع عمومی نوبت دوم کانون کارگردانان که با دستور جلسه انتخاب شورای مرکزی جدید برگزار شد، باعث بروز واکنش‌هایی در مجمع و حتی خارج از آن بود. در همین شروع موضع خود را مشخص کنم که در زمانه پیشی‌گرفتن شبکه‌های اجتماعی بر اخبار کنترل‌شده رسمی و اهمیت گردش آزاد اطلاعات سعی برخی را در مخفی‌نگه‌داشتن آنچه در مجمع عمومی گذشت، درک نمی‌کنم. معتقدم اگر قرار بر تغییرات گسترده به منظور دستیابی به اهداف کلان‌تر و به‌روزشده این گروه از سینماگران باشد، اکنون وقتش رسیده است. به گمانم بی‌ترس از آزمودن نیروهای جدید که بخشی از آن را فیلم‌سازان جوان خوش‌نام تشکیل می‌دهند، باید به استقبال این تغییر برویم. دزدگی (نمی‌گویم خستگی) مدیران کنونی کانون، عدم استقبال گسترده نسبتاً وسیع اعضا از فراخوان‌ها و مجامع و مراسم کانون، اصرار مدیران بر آرامش ساختگی فضای حاکم بر سینما یا وجود اقدامات مثبت برای رفع کاستی‌ها (که به دلائل جدید برخی از آنها به سرانجام نرسیده و باز دلائیل رسانه‌ای‌نشده‌شان را نمی‌فهمم)، عدم نوآوری در ارائه خدمات صنفی به اعضا، کم‌اندیشی اعضا نسبت به حقوق و خواسته‌های صنفی و در نتیجه تنوع مطالبات که بعضی حتی غیرمنطقی و غیرقانونی هم هست و حتی موارد بیش‌ازافتاده اداری مانند بی‌نظمی در بخش اداری کانون کارگردانان و بسیاری دلائل دیگر باعث ایجاد اتفاقاتی است که بخشی از آن در شکل رفتار اعضا در مجمع عمومی نمود پیدا کرد. بزرگانی که از ترس اتهام همکاری به‌ویژه‌خواری از طرفی و نگرانی از خدشه‌دارشدن اعتبارشان به دلیل عدم امکان تحقق وعده‌ها از طرفی دیگر حاضر به مشارکت در مدیریت صنفی نیستند و جوانانی که نگران عدم همراهی و همکاری بزرگان در صورت انتخاب در شورای مرکزی و در نتیجه وحشت از به‌مخاطره‌انداختن سرنوشت کانون و رقم‌خوردن شکستی بزرگ به نام خود هستند، عدم مشارکت اعضا در ثبت‌نام برای نامزدی شورای مرکزی معضل بزرگ انتخابات کانون کارگردانان و گره‌کور عمل مجمع عمومی به دستور جلسه است.

جدا از واکاوی چرایی اتفاق اخیر که برای شروع اقدام به آن همین امروز هم دیر است، باید بدنه اعضای این تشکل صنفی نسبت به انتخاب خود تحلیل منطقی پیدا کند. اگر به شکل سنتی نیازمند سنگرسگرفتن پشت اسامی افراد شورای مرکزی و فرستادن آنها به خط مقدم جبهه مقابله با بی‌عدالتی‌های دولتی هستند، باید با توجه و ایجاد انگیزه در همان افرادی که معتقدند ادامه حیات صنفی لازمه حضور آنها در مدیریت کانون است، مسیر را برای انتخاب ایشان در مجمع عمومی توسط دیگر اعضا فراهم کنند و چنانچه تصور می‌کنند با انتخاب نیروهای جدید برای در‌دست‌گرفتن سکان مدیریت کانون و آغاز خانه‌تکانی گسترده (که قطعاً خالی از اشتباه هم نخواهد بود) می‌توان یا به مسیری جدید گذاشت که مواجهه با آن اجتناب‌ناپذیر می‌نماید، بهتر است زودتر با خود کنار بیایند و با اعلام پشتیبانی و حضور همه‌جانبه هنگام نیاز به مشورت، با حمایت

از آنها مجمع عمومی را به این انتخاب گسیل کنند. چنانچه نتیجه رای مجمع عمومی اخیر به اعلام تنفّس یک‌ماهه و برگزاری ادامه همین مجمع با دستور جلسه مشخص‌شده، باعث بروز شیطنت‌هایی شده، به نظر نباید نگران چنین واکنش‌هایی بود. رفتار مجمع عمومی کانون کارگردانان پیش از هر موافقت یا مخالفتی، نتیجه شوک حاصل از مواجهه با شرایط بود. شرایطی که همه ما، اعم از مدیران و اعضا در شکل‌گیری‌اش نقش داشته‌ایم و اکنون که در مقابل نتیجه متعبرکننده رفتار چندساله‌مان قرار گرفته‌ایم، مهیوت و در شوک فرو رفته‌ایم. شاید نازده‌شدن چند فیلم‌ساز جوان و البته خوش‌نام برای ورود به عرصه مدیریت صنفی و عدم اقبال (به قولی) بزرگان صنفی به مشارکت و نبود تجربه مواجهه با چنین وضعیتی، در نگاه اول حاضران مجمع را به حیرت واداشت. چون آدمادی مواجهه با آن را نداشتند و درواقع شاید از اطرافشان اطلاع دقیقی نداشتند. انتخابات یکدی، دو دوره مجمع عمومی خانه سینما، اتفاقاتی که چندساله است در برخی تشکل‌های صنفی دیگر در حال وقوع است، چرخش رفتار مدیران دولتی سینمایی از قدرت تفکر فیلم‌سازان به سمت بازار سرمایه و زنگ خطرری بود که رخداد پیش‌آمده در مجمع عمومی کانون را قریب‌الواقع می‌نمود.

معتقدم این فرصت یک‌ماهه، زمان مناسبی است که به نتیجه انتخاب آینده‌مان فکر و نسبت مسئولیت خود با انتخابمان را درک کنیم. چالش‌های پیش‌روی شورای مرکزی بعدی را بشناسیم و افراد متوازن برای رفع بحران‌ها و ایجاد تغییرات را تشویق به مشارکت کرده و هم‌زمان اعضای مجمع را برای چنین انتخابی توجیه کنیم. دوره رأی‌دادن به نام، فقط به این امید که پشت اندازه اسمشان سنگر بگیریم، گذشته است. تشکل صنفی کارگردانان نیازمند مسئولیت‌پذیری همه اعضا نسبت به سرنوشت کانون و حرفه کارگردانی است. از فرصت یک‌ماهه، چند روز گذشته و زمان زیادی برای مواجهه دوباره با واقعیت پیش‌رو نداریم.